

ΚΩΔ.: 034295

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

«Φωνή βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ἐτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν τοῦ Κυρίου»
(Ματθ. γ', 3)

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει
ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε
ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν
σεβασμιώτερος,
ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηζώθης
τὸν κηρυττόμενον.
Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων
εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ,
θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα
τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εκδίδεται
με τὴν εὐλογία
τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου
Μυτιλήνης
κ. Ιακώβου

Τρίμηνο περιοδικό
Ενορίας
Τιμίου Προδρόμου
Λισβορίου Λέσβου

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
2013

Ἔτος 21^ο
Αρ. Φύλλου 79

29η ΔΥΓΟΥΣΤΟΥ

*Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή,
ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἄιδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν, θρηνεῖτω
οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα, οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ,
οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.*

Ο ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΟΝΟ

Ελάχιστες αλλά και πενιχρότατες είναι οι μαρτυρίες που έχουμε γύρω από το Ναό του χωριού.

Κανείς από τους κατοίκους, ακόμα και οι γεροντότεροι, δεν μπορούν να αναφέρουν με βεβαιότητα κάτι σχετικό με την εκκλησία, την ίδρυσή της και την ιστορία της.

Την πρώτη σαφή μαρτυρία σχετικά με το σημερινό Ναό, μας τη δίνει ο ιστορικός και λαογράφος του νησιού μας, στο βιβλίο του «**Η ΛΕΣΒΙΑΣ ΩΔΗ**», ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ. Τούτος γράφει στη σελίδα 141 του βιβλίου του:

«ΛΕΣΒΩΡΙΟΝ ή Λεσβόριον ήτοι Λέσβου όριον, υπό Χριστιανών και Τούρκων κατοικούμενον χωρίον και έχον Ναόν τον Άγιο Ιωάννην τον Πρόδρομον».¹

Επομένως η πρώτη και σχεδόν η μόνη γραπτή μαρτυρία που έχουμε στη διάθεσή μας, ανάγεται γύρω στα 1850 και μας διαβεβαιώνει ότι υπήρχε λατρευτικός χώρος προς χρήση των Χριστιανών κατοίκων του χωριού και ότι ανέκαθεν, τουλάχιστον ο σημερινός Ναός, ετιμάτο επ' ονόματι του Τιμίου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου.

Το πότε όμως κτίστηκε αυτός ο Ναός και τα σχετικά με την ίδρυσή του, μας είναι σχεδόν άγνωστα.

Ούτε κτιτορική επιγραφή υπάρχει πουθενά, αλλά ούτε και παλαιά βιβλία, που να μας πληροφορούν για κάτι τέτοιο. Μόνο μια εικόνα, από λαμαρίνα, που υπήρχε στο Νάρθηκα του Ναού, ακριβώς πάνω από την κεντρική είσοδο, στο υπέρθυρο, με την παράστασή του Τιμίου Προδρόμου σε προτομή, έφερε την ημερομηνία 10-5-1837.

Συμπερασματικά λοιπόν μπορούμε να πούμε ότι αυτός ο Ναός χτίστηκε οπωσδήποτε προ του 1837, οπότε και τοποθετήθηκε η εικόνα αυτή στην πρόσοψη, ασφαλώς μετά την αποπεράτωσή.

Σήμερα η εικόνα αυτή έχει αντικατασταθεί, λόγω παλαιότητας, με νέα πανομοιότυπη, εκ δωρεάς Αγγελής Σ. Θερμιώτη και είναι έργο του ζωγράφου – αγιογράφου Ζούρου το 1961. Η παλιά εικόνα φυλάσσεται στο Ναό. Ακόμη στο κωδωναστάσιο υπάρχει εντοιχισμένη μαρμαρίνη πλάκα στην οποία μαρτυρείται ότι το κωδωνοστάσιο ανεγέρθηκε το 1881 και συνεπληρώθη και ανακαινίστηκε το 1924.

Συμπερασματικά λοιπόν και σε συνάρτηση με τις άλλες πληροφορίες, μπορούμε να πούμε ότι ο Ναός αυτός κτίστηκε γύρω στο 1830.

Σαν αρχιτέκτονας και κτίτορας του Ναού, αναφερόταν από παλαιότερους κατοίκους του χωριού κάποιος Νικόλαος από την Τήνο και ο οποίος λόγω καταγωγής

1. «ΛΕΣΒΩΡΙΟΝ, η ΛΕΣΒΟΡΙΟΝ: «Ητοι Λέσβου όριον, υπό Χριστιανών και Τούρκων κατοικούμενον χωρίον, και έχον Ναόν τον Άγιον Ιωάννην τον Πρόδρομον».

Έτσι έγραφε για το ΛΙΣΒΟΡΙ, ο «φλογερός απόστολος της Λεσβιακής παιδείας», όπως τον αποκάλεσε ο Γ. Βαλέτας, στην εισαγωγή της «ΛΕΣΒΙΑΔΟΣ ΩΔΗΣ», ο μεγάλος και πολύς, ιστορικός και λαογράφος του νησιού μας, Σταυράκης Αναγνώστου (1804-1871).

ΛΙΣΒΟΡΙΟΝ, λοιπόν, κατά την ετυμολογία του Σταυράκη Αναγνώστου, σημαίνει «Λέσβου όριον». Αν εδώ λάβουμε το όνομα «ΛΕΣΒΟΣ» με την σημερινή του έννοια, –όπως υποστηρίζεται από μερικούς– και κατά την οποία δηλώνεται το όνομα του νησιού μας, θα πρέπει να θεωρήσουμε ότι «Λέσβου Όριον», είναι όρος «οριοθετικός» και δηλώνει τα «όρια», τις ακτές, την άκρη, δηλαδή, του νησιού μας στην περιοχή αυτή.

Και πράγματι, καθώς καταλαμβάνει η ευρύτερη περιοχή του Λισβορίου, τμήμα της μέσης - ανατολικής πλευράς ακτής, του «Εύριπου Πυρραίου», του κόλπου Καλλονής, οριοθετεί, τουλάχιστον στο σημείο αυτό, το νησί μας, τη Λέσβο, απολαμβάνοντας έτσι την ονομασία, «Λέσβου όριον». Κάπως βέβαια παρακινδυνευμένη η άποψη αυτή...

Τώρα μια άλλη άποψη. Σε μια παλιά εργασία, με ημερομηνία 1957, συλλογής «Αρχαιολογικού, Ιστορικού, Λαογραφικού, και Πνευματικού υλικού της κοινότητας Λισβορίου», οι πονήσαντες, Αλβανός Παρθένης, Δημοδιδάσκαλος, Χρήστος Μπακλάς, Ιεροψάλτης, Παναγιώτης Β.

Χη Παναγιώτης, απόφοιτος Γυμνασίου, και Αναγνώστου Απόστολος, γράφουν:

«Η Κοινότης φέρει το όνομα ΛΙΣΒΟΡΙΟΝ. Το αρχικόν όνομα όμως του χωριού ήτο ΛΕΣΒΩΡΙΟΝ ή ΛΕΣΒΟΧΩΡΙΟΝ. Ως αναφέρει εις το βιβλίον του «ΛΕΣΒΙΑΣ», ο Λέσβιος συγγραφέυς Σταυράκης Αναγνώστου, παράγει το όνομα τούτο εκ των λέξεων «Λέσβου Όριον», και αναφέρει ότι εις την περιοχήν αυτήν υπήρχον τα όρια των κτημάτων ΤΟΥ ΛΕΣΒΟΥ. Επειδή δε συμφώνως των Λεσβιακών ιδιοματισμών εις ορισμένας λέξεις το -ε- προφέρεται -ι- έχομεν την σημερινήν μορφήν της λέξεως, ΛΕΣΒΟΡΙΟΝ-ΛΙΣΒΟΡΙΟΝ». Εδώ το όνομα «ΛΕΣΒΟΣ» δεν αναφέρεται στο νησί αλλά εις τον ΛΕΣΒΟΝ, τον ήρωα «Λέσβον», το γιο του Λαπίθου, που ήρθε στο νησί μαζί με Έλληνες αποίκους και εγκαταστάθηκε εδώ. Από αυτόν πήρε το όνομα της η πόλις ΛΕΣΒΟΣ (την τοποθετούν στο μέσον περίπου του νησιού), και κατόπιν ολόκληρο το νησί. Το Λισβόρι λοιπόν είναι τα όρια των κτημάτων του Λέσβου. Αναφέρει σχετικά ο Σταυράκης Αναγνώστου: «Μετά ταύτα δε έρχεται εκ της Θεσσαλίας π.Χ. 1349 έτη, Λέσβος ο υιός του Λαπίθου μετά πλήθους οικητόρων Πελασγών άλλων, έθνους Ελληνικού και αυτών, των καλουμένων και Τυρρηγών, νυμφεύεται Μήθυμναν τινά, επίσημον και επιχώριον κόρην, και μεγίστην δύναμην και φήμην αποκτήσας, διοικεί νομίμως, και μεταδίδει το όνομα του εις την νήσον –Λέσβον– τώρα πλέον, αντί Πελασγίας, κληθείσαν. Και διοικηθείσαν ακολούθως υπό αυτού, και των απογόνων του βασιλικώς, η εν είδει πατριαρχικού πολιτεύματος, μέχρι των Τρωικών χρόνων...»

πήρε το επώνυμο Τηνιακός και ο οποίος έμεινε στο χωριό και έφτιαξε οικογένεια. Σήμερα στο χωριό αρκετοί κάτοικοι φέρουν το επώνυμο αυτό.

Επίσης αναφέρεται ότι επειδή τα χρήματα δεν επαρκούσαν για την αμοιβή αυτού, για την αποπληρωμή του, του έδωσαν δυο χωράφια. Ένα στην περιοχή «Ρουμάνια» και ένα άλλο στην περιοχή Κούκος, επωνομαζόμενο «Παλιόμαντρα», αμφότερα περιοχής Λισβορίου. Και τα δυο αυτά χωράφια ανήκουν σε οικογένεια «Τηνιακών».

Σχετικά με το Ναό αυτό υπάρχει και η εξής παράδοση. Ένας από τους σπουδαιότερους παράγοντες στο νησί μας, κατά την εποχή της ανέγερσης του Ναού, ήταν κι ο Μεχμέτ Νουρί Χατζήπασας. Για να μην εμποδίζει λοιπόν η ανεγειρόμενη Εκκλησία τη θέα προς τη θάλασσα, του σπιτιού, όπου έμεναν τα λεγόμενα «πασαδέλια», συγγενείς του Χατζήπασα και το οποίο βρισκόταν στο πίσω μέρος του Ναού, ανάγκασε τους Χριστιανούς να σκάσουν και να κτίσουν το Ναό σε επίπεδο πολύ χαμηλότερο και σε βάθος περίπου τεσσάρων μέτρων.

Έτσι η Εκκλησία είναι κτισμένη σε αρκετό βάθος, τεσσάρων περίπου μέτρων από τη νότια πλευρά και δύο-τριών μέτρων από την Ανατολική – όπου το έδαφος είναι κατηφορικό – από τη φυσική στάθμη του εδάφους.

Όμως ο σημερινός Ναός εικάζεται ότι δεν είναι ο πρώτος. Πριν να κτιστεί τούτος και στην ίδια θέση – ίσως και στο φυσικό ύψος του εδάφους, πριν δηλαδή σκάσουν και κτίσουν το σημερινό Ναό χαμηλότερα – υπήρχε κάποιος άλλος παλαιότερος. Για τούτον όμως δεν γνωρίζει κανείς να μας πει το παραμικρό. Τα μόνο να που μπορούμε να πούμε γι' αυτόν είναι τα εξής.

Όταν το 1962 ανοίγονταν τα θεμέλια για να κτιστεί ένα γραφείο, το οποίο σήμερα έχει κατεδαφιστεί, βρέθηκαν κάποιοι χριστοί Χριστιανικοί τάφοι. Τούτο οπωσδήποτε μαρτυρεί την ύπαρξη στο σημείο τούτο

«Ο Λάπιθος, πατήρ του Λέσβου, υιός ην του Απόλλωνος και της Στίλβης, και αδελφός του Κενταύρου (εξ ου και Κένταυροι) και ηγεμών της Θεσσαλίας, εξ ου κατάγονται οι Λαπίθαι (Λιάπιδες), έθνος τη Θεσσαλίας μάχιστον και συγγενές των Κενταύρων...».

Ο αρχαιολόγος και καθηγητής της Ιστορίας της Τέχνης, Παναγ. Γ. Πυριοβόλης μας δίνει μια άλλη ετυμολογία, σχετικά με την προέλευση της ονομασίας «Λισβόρι».

«...επί του ομόρου χωριού Λισβορίου, κατά παρόμοιον τρόπον αναγνωρίζεται, η ταυτότης των οπαδών του ομώνυμου οικισμού της νήσου Λέσβου, πιστεύω δε ότι εις το όνομα του χωριού τούτου, υπόκειται το εθνικόν Λεσβώϊοι (Λέσβος, Λέσβορος εξ' ου Λεσβώϊοι), ήτοι οπαδοί της Λέσβου».

Κατ' αυτόν λοιπόν η ονομασία «Λισβόρι», προέρχεται από την ονομασία κάποιας αρχαίας πόλεως που λεγότανε «Λέσβος», και που υπήρχε στο μέσον περίπου του νησιού.

Σχετικά με την πόλη αυτή «Λέσβος», ο Παναγ. Σ. Παρασκευαΐδης, στο βιβλίο του «ΟΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΣΒΟ», μας αναφέρει:

«...Ο Ευστάθιος (Θεσσαλονίκης) είναι ο μόνος συγγραφέας που μιλά για την πόλη «Λέσβο». Αν υπήρξε ποτέ πιθανόν να χτίσθηκε στο μέσον του νησιού από τον φόβο των πειρατών, όπως των ένοιωθαν οι πρώτοι κάτοικοι της Ελλάδος. Όταν έπαψε αυτός ο φόβος, οι κάτοικοι έχτισαν τις νέες πόλεις παραθαλάσσιες και αυτή η πιο επιτυχημένη θέση τους έκανε να εγκαταλείψουν την πόλη «Λέσβο». Χωρίς αμφιβολία αυτός είναι ο λόγος της σιωπής των ιστορικών και των γεωγράφων».

Χριστιανικού Ναού αφού την εποχή εκείνη ο περίξ του Ναού χώρος είναι και ο τόπος ταφής των νεκρών.

Όπως αναφέραμε και παραπάνω ο σημερινός Ναός είναι κτισμένος γύρω στα 1830. Το Λισβόρι όμως είναι ένα από τα παλαιότερα χωριά του νησιού και «*υπό Χριστιανών και Τούρκων κατοικούμενον χωριόν και έχον Ναόν τον Αγιο Ιωάννην τον Πρόδρομον*». Οπωσδήποτε λοιπόν για την εξυπηρέτηση των θρησκευτικών αναγκών των Χριστιανών κατοίκων του χωριού προ του 1830, θα πρέπει να υπήρχε ο λατρευτικός τους χώρος.

Δυστυχώς ο πανδαμάτωρ χρόνος και οι όποιες άλλες καταστροφές, μεταξύ αυτών και οι σεισμοί, που έχουν πλήξει κατά καιρούς το νησί μας, ανάγκασαν τους Χριστιανούς κατοίκους του Λισβορίου, με προσωπικές εισφορές και προσωπική εργασία, όπως βέβαια γίνεται και με κάθε Εκκλησία, για την ίδρυση του σημερινού Ναού. Το κατά πόσο όμως συμφωνεί τούτος ο Ναός, στο μέγεθος και την αρχιτεκτονική με τον παλαιότερο είναι άγνωστο σε μας.

Διαβάζουμε επίσης πάλι στο βιβλίο του Παν. Σ. Παρασκευαΐδη «ΟΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΣΒΟ»: «Ο Ιταλός φιλόλογος και ιστορικός Τ. Porcacchi (1530-1585) έγραψε και γεωγραφικά έργα μεταξύ των οποίων και το «Τα περιφημότερα νησιά του κόσμου», Πάδοβα 1620... στα Ανατολικά, αναφέρει χωριό «Τεσβο» (προφανώς Lesbo – Λέσβος δηλαδή από το οποίο πιθανόν το ΛΙΣΒΟΡΙ. Λέσβου όριο – Λισβόριο)...

Σχετικά μας αναφέρει και ο άοκνος ερευνητής των τόπων και των χρόνων του Νησιού μας, Μάκης Αξιώτης, ότι: «... στους «χάρτες» του νησιού, βρίσκεται μια κώμη με το όνομα Lesbo ή Tesbo, που την συνδέουν με τούτο το χωριό. (Την έκανε πρώτος τη συσχέτιση ο Αρχαιολόγος R. Koldewey). Ο Κοντής από τη μεριά του επισημαίνει, ότι «η ευχέρεια που δίνει ο σχηματισμός του για παρετυμολογίες, φέρνει σε επικίνδυνους δρόμους»...

Εδώ πρέπει να αναφέρουμε ότι σχετικά με την ονομασία των κατοίκων του Λισβορίου, αναφέρονται ως «ΛΙΣΒΟΡΙΟΙ» (Πληθυντικός αριθμός του «ΛΙΣΒΟΡΙΟΣ»), που δηλώνει τον τόπο καταγωγής, τον κάτοικο του Λισβορίου, τον Λισβοριανό. Σε μια παλιά σφραγίδα της Εκκλησίας με ημερομηνία 1909 και έχουσα εγχάρακτο τον Τιμίο Πρόδρομο στο κέντρο, διαβάζουμε: «ΙΕΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΙΣΒΟΡΙΩΝ - ΑΠΟΣ. ΙΩΑΝΝΗΣ».

ΒΛΕΠΕ ΚΑΙ ΛΙΣΒΟΡΙ: ΠΥΡΡΑΙΩΝ ΓΗ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΧΩΡΑ:
http://lisvorion.blogspot.gr/2007/11/blog-post_05.html

Ελιά, το ευλογημένο δένδρο

20

Έχοντας υπόψη πως η ελιά ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΔΕΝΔΡΟ εκπροσωπεί και συμβολίζει ανέκαθεν το νησί μας, είναι ταυτόσημο μ' αυτό, είναι πηγή ζωής και πλούτου για μας, θεωρήσαμε υποχρέωσή μας να αναδημοσιεύσουμε εδώ ένα κομμάτι από μια περίφημη εργασία που έπεσε στα χέρια μας και την οποία πραγματοποίησαν το ενιαίο Λύκειο Αγιάσου, το Γυμνάσιο Αγρού Κέρκυρας και το Τ.Ε.Ε Πλωμαρίου.

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ – ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Παναγιώτης Παπάνης του Ευστρ. Φιλόλογος Λυκείαρχης
Χατζής Ανδρέας του Παναγιώτου, Καθηγητής Χημικός
Ζήνδρος Σπύρος του Διον. Καθηγητής Φιλόλογος

Β'. Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ ΣΤΗ ΛΕΣΒΟ

... Μικρό το δένδρο, πρώτος χρόνος φύτευσης, θέλει περιποίηση μικρού παιδιού. Τα δένδρα είναι σαν και μας. Πεινάνε, διψάνε, ζεσταίνονται, κρυώνουν, αρρωσταίνουν, αλλά δεν μιλάνε. Ο άνθρωπος τους μιλάει, τα καταλαβαίνει, τα νιώθει, τα περιποιείται, τα πονάει σαν τα παιδιά του.

Στα καινούρια δένδρα κάνουν πεζούλες, να μαζέψουν, να κρατήσουν το χώμα. Ισιώνουν τον τόπο όσο γίνεται. Παιδεύονται με τον κασμά, με το λοστό, για να βγάλουν τα βράχια.

Στα βραχώδη μέρη κουβαλάνε χώμα με το τσουβάλι, φέρνουν ξενοχώματα από μακριά.

Εκεί στα βράχια, στις σχισμές με λίγο χώμα, πετάγονται περήφανα λιόδενδρα που παλεύουν με τους αγέρηδες, τα στοιχειά της φύσης.

Χέρια τιμημένα, χέρια χοντρόπετσα και κοκαλιάρικα δούλεψαν, χάιδεψαν αυτούς τους κορμούς της ξερακιανής ελιάς.

Πολλές οι δουλειές της ελιάς. Την άνοιξη το σκάψιμο της πεζούλας. Μαλακιά η γη, ο κασμάς χώνεται βαθιά στο χώμα. Να παραχωθούν τα χόρτα, τα φύλλα, να σαπίσουν, να γίνουν λίπασμα. Αφρατεύει το χώμα, αερίζεται, κρατάει υγρασία. Να ρουφήξουν οι ρίζες, να γίνει χυμός στα φύλλα, στον καρπό.

Σκληρή και βαριά η δουλειά του κασμά. Ο χερομάχος αναμοχλεύει τη γη. Σκουπίζει το ιδρωμένο μέτωπο με το δείκτη του χεριού, ο ιδρώτας τρέχει κορδόνι. Ποτίζει το χρώμα. Γκαπ, γκουπ, γκαπ, γκουπ ολημερίς. Μετράει μια μια τις πεζούλες που σκάβει. Κάθε πεζούλα που θα τελειώσει θα την κοιτάξει, θα φτιάξει τις άκρες της, θα ξύσει την κατηφορία.

Το μεσημέρι, στο μεσουράνημα του ήλιου, θα καθίσει ν' αποστάσει. Να φάει το φτωχικό του. Το φαγητό στον τρίχινο τροβά, κρέμεται στο δένδρο της ελιάς, αερίζεται. Λιτό και απλό. Σπιτίσιο ψωμί στο μισάλι τυλιγμένο. Φαγητό που περίσσευσε από το βράδυ. Συνηθισμένη η φασουλάδα, με μπόλικο λάδι.

Τα όσπρια, η ρέγκα, βασική τροφή του δουλευτή. Τον κρατούσαν γερό να παλεύει με τη γη. Στις νηστείες της εκκλησίας, ψωμί, ελιές και κρεμμύδι που το 'σπαγε το χέρι στην πέτρα. Έτρωγε με όρεξη και στο τέλος έκανε το σταυρό του. Ευχαριστούσε το Θεό που έφαγε, που χόρτασε με το βρισκάμενο. Αγιασμένε ιδροκόπε της ελιάς, την όρεξή σου τη ζηλεύαν οι αρχόντοι.

Στις ζέστες του καλοκαιριού τα μεσημέρια ξάπλωνε, κοιμόταν στον ίσκιο της ελιάς Προσκέφαλό του μια χοντρή, ίσια πέτρα, σκεπασμένη με τον τροβά. Το θρόισμα της ελιάς τον νανούριζε. Ξυπνούσε στην ώρα του, ούτε νωρίτερα, ούτε αργότερα, σα να 'χε κάποιο αόρατο ξυπνητήρι.

Γκαπ, γκουπ, πάλι από την αρχή. Όλο και κοίταγε τις πεζούλες που έσκαβε. Ο ήλιος έγερνε. Το βουνό άρχισε να σκιάζει. Ήρθε η ώρα να σταματήσει. Δεν είχε ρολόι, όμως ήξερε πότε θ' αρχίσει και πότε θα κάνει πάψη. Ρολόι του ο ήλιος, το φως της ημέρας. Οι σκαμμένες πεζούλες έγιναν δέκα, δεκαπέντε, είκοσι, ανάλογα με το μέγεθος, με τον τόπο και με τον καιρό.

Αύριο πάλι. Τον κασμά δεν τον κουβαλούσε μαζί του, τον έκρυβε στα χόρτα, σ' ένα βάτο, στο φράχτη.

Έβλεπε autάρεσκα τη δουλειά που έβγαλε. Φχαριστιότανε την καλή και πολλή δουλειά του. Το λιόκτημα μόρφαζε, νοικοκυρευόταν.

Ο χερομάχος της ελιάς γνωρίζει τα λιόδενδρά του ένα-ένα. Καθένα έχει την οντότητά του, τα γνωρίσματά του. Ποιό το γερό, ποιό το αδύνατο. Ποιό κάνει ελιές, ποιό τις χονδρές, ποιό τις ψιλές. Ποιό υποφέρει από δίψα. Το καθένα έχει ένα γνώρισμα. Τ' αδύνατα, τα καχεκτικά θα τα φροντίσει πιο πολύ. Θα ρίξει ξενοχώματα, θα βάλει κοπριά, να δυναμώσει το δένδρο, ν' αποδώσει. Πού να βρεθούν όμως τόσα τσουβάλια κοπριάς για όλα τα δένδρα του λιώνα!

Κάθε δύο-τρία χρόνια θα κάνει το κλάδεμα. Το ψιλό και το χοντρό κλάδεμα. Στο ψιλό γίνεται καθάρισμα του δένδρου. Κόβει τα ξηρά, τ' αδύνατα, τα κουρασμένα κλαδιά. Να δώσει φως και αέρα στο δένδρο. Θα γίνει νέα βλάστηση, καινούρια κλωνάρια που θα καρπίσουν στον καιρό τους.

Με χρόνια θα κάνει το χοντρό κλάδεμα, θ' αφαιρέσει τα μεγάλα κλαδιά, το κουρασμένο και παλιό ξύλο, «τα παρ-γιακγια». Να το ξαναβίσει.

Πριν αρχίσει να κλαδεύει, περιεργάζεται όλο το δένδρο. Ποιο χοντρό κλαδί θα κόψει και γιατί, έχοντας πάντα στο νου ήλιο – φως – αέρα.

Το πριόνι το ψηλό, το πριόνι το χοντρό, το αξνάρι, το τσεκούρι, ο τραχάς, η κατζουρίδα είναι τα εργαλεία του κλαδευτή. Είναι ειδικότητα, τέχνη το κλάδεμα, δεν είναι δουλειά του καθενός.

Το δένδρο αραιώσε, άνοιξε, πήρε αέρα, φως. Κόπηκαν τα περιττά και άχρηστα κλαδιά.

Κι όμως... Τίποτα δεν είναι περιττό και άχρηστο σ' αυτό το δένδρο. Τα κλαδιά είναι τροφή για τα ζωντανά. Στο ντάμι της κασίκας, στο τσιγκέλι του ταβανιού θα κρεμαστούν τα καλύτερα λιόκλαδα για να 'χει να τρώει τις νύχτες. Τα κλαδιά, ίδια αυτά κλαδιά μετά θα χρησιμεύσουν για προσάναμμα στο τζάκι και για το φούρνο, να ψηθεί «ο επιούσιος».

Τα ξύλα θα γίνουν στίβα στην αυλή του σπιτιού, για θέρμανση του χειμώνα. Τα χοντρά ξύλα, τα κούτσουρα, θα μπούνε βάση στη φωτιά, για να κρατάει. Τα πιο χοντρά, οι κορμοί, θα σχιστούν με το μεγάλο τσεκούρι, θα γίνουν σχίζες, να καίγονται πιο εύκολα. Αν υπάρχουν πολλά ξύλα θα γίνουν καμίνια για ξυλοκάρβουνα. Το καλύτερο κάρβουνο, η καλύτερη φλόγα είναι από το ξύλο της ελιάς.

Αραιά και που τα κλαδιά του κλαδέματος τ' αφήνανε και ξηραίνοντουσαν στις πεζούλες. Αλλά μέχρι που να 'ρθει η σοδειά, ο τόπος καθάριζε. Άνδρες, γυναίκες, γύριζαν στα μπαγήρια, μαζεύαν τα ξηρά σε μεγάλα δέματα για πύρωμα του φούρνου.

Ο λιώνας είναι κλαδεμένος, σκαμμένος, λιπασμένος. Τι όμορφα πούναι τα περιποιημένα λιοχώραφα! Χωρίς νάναι δικά σου τα θαυμάζεις, τα καμαρώνεις. Ότι περνά από το

χέρι του ανθρώπου έγινε. Τώρα τα πάντα στο Θεό. Σηκώ-νουν το χέρι και δείχνουν τον ουρανό. Ελπίδες πολλές...

Από τέλος χειμώνα, αρχές άνοιξης παρακολουθούν τα δένδρα.

Με τις βροχές του χειμώνα και με τον ήλιο της άνοιξης θα φουσκώσουν τα δένδρα. Θεός φυλάξει από καμιά όψιμη παγωνιά. Μέσα σε μια νύχτα μπορεί να γκρεμιστούν τα όνειρα και οι ελπίδες της χρονιάς. Ανάλογα με το ψύχος μπορεί να ματαιωθεί η σοδειά για ένα, δυο, τρία χρόνια.

Τα μάτια, «οι ανθοφόροι οφθαλμοί» χοντρύνανε, γίνα-νε σουσάμι, ξεπετάξανε. Σχηματισθήκαν τα σταφύλια του ανθού. Το Μάη μήνα, τα άνθη ανοίξανε ασπρο-κίτρινα. Κάθε τσαμπί έχει αρσενικά και θηλυκά, απ' αυτά θα κρα-τήσει έναν το πολύ δύο καρπούς. Τη δουλειά της μέλισσας την κάνει το ελαφρό αεράκι. Άραγε πόσες χιλιάδες μελί-σια θα χρειαζόντουσαν, για να κάνουν τη γονιμοποίηση του απέραντου λιώνα της Λέσβου!

Καμαρώνει ο άνθρωπος το ανθισμένο δένδρο, κάτα-σπρο σαν τη βάγια. Του μυρίζει ο ανθός. Κόβει κλωνάρια και τα δείξει στο χωριό.

Στον καιρό της άνθησης, στα καφενεία γυροφέρνουνε ανθισμένα κλαδάκια από διάφορες περιοχές. Πειράζονται μεταξύ τους και φωνάζουν autάρεσκα, «βάγια-βάγια» και οι άλλοι απαντούν «καλά στερνά».

Πόσες φορές πικράθηκαν, πόσες φορές γελάστηκαν. Έβλεπαν τα δένδρα σαν βάγιες ανθισμένες.

Έκαναν όνειρα, σχέδια, Να ζήσουν, να ξεχρεώσουν, να ντυθούν, να προικίσουν.

Αλήθεια, πόσους κινδύνους, πόσες αρρώστιες, πόσους εχθρούς έχει η ελιά! Περνούσε ο κίνδυνος της παγωνιάς την άνοιξη, άλλος ακολουθούσε. Να μην κάνει ζέστη πολ-λή και κάψει τον ανθό. Ένας λίβας στις μέρες της άνθησης έσβηνε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΝΗΜΗ ΔΙΚΑΙΟΥ ΜΕΤ' ΕΓΚΩΜΙΩΝ

Το απολυτίκιο.

Έχει γραφεί ότι η μνήμη του δικαίου συνοδεύεται από Εγκώμια. Σε σένα όμως θα αρκέσει η μαρτυρία του Κυρίου, Πρόδρομε. Γιατί αναδείχθηκες ο πιο σεβαστός ανάμεσα στους προφήτες, αφού αξιώθηκες του μοναδικού προνομίου, να βαπτίσεις δηλαδή στα ρείθρα του Ιορδάνη αυτόν που κήρυττες. Έτσι αφού αγωνίσθηκες για την αλήθεια μέχρι τον μαρτυρικό θάνατο, με χαρά κήρυξες το ευαγγέλιο και στον Άδη, ότι δηλαδή ο Θεός φανερώθηκε στη γη με ανθρώπινη σάρκα, και σηκώνει, και συγχωρεί τις αμαρτίες του κόσμου, και μας χαρίζει το μέγα Του έλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ Τα Καθίσματα

Αυτόν που χωρίς σύγκρουση καμιά υπήρξε ανάμεσα στο νόμο του Μωυσή και στο ευαγγέλιο του Χριστού, που έφερνε τη Χάρη στον κόσμο, ελάτε οι πιστοί να τον τιμήσουμε με ύμνους, αφού συγκεντρωθούμε, γιατί προ Χριστού κήρυξε την μετάνοια. Έτσι αφού φανερά έλεγξε τον Ηρώδη με θάρρος, αποκεφαλίστηκε. Και τώρα μάλιστα, ζώντας ανάμεσα στους αγγέλους, πρεσβεύει στο Χριστό για τη σωτηρία μας.

Αυτόν που από τη μήτρα φανερώθηκε σε μας σαν προφήτης, αφού σκίρτησε μόλις κατάλαβε τον Χριστό, και σαν αστέρι λαμπρό για την οικουμένη προήλθε από την στείρα Ελισάβετ, με χαρά ας τον ανυμνήσουμε με ψαλμούς, δηλαδή τον βαπτιστή του Χριστού και νικηφόρο αθλητή, τον πρόδρομο Ιωάννη, διότι πρεσβεύει στον Κύριο να ελεήσει τις ψυχές μας.

Αφού με απόφαση του Θεού έλαμψες σαν αστέρι από τη στείρα Ελισάβετ, και έσπασες τα δεσμά της γλώσσας του πατέρα σου Ζαχαρία, έδειξες τον Ήλιο Χριστό να ανατέλλει σαν τον Εωσφόρο το πρωί, και στο λαό στην έρημο κήρυξες τον Κτίστη, ως Αμνό που σηκώνει τις αμαρτίες του κόσμου. ΚΑΙ ΑΦΟΥ ΜΕ ΖΗΛΟ ΕΛΕΓΞΕΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ, ΑΠΕΚΟΠΗ Η ΕΝΔΟΞΗ ΚΕΦΑΛΗ ΣΟΥ, Ιωάννη αξιομνημόνευτε και πανύμνητε. Πρέσβευε στον Χριστό και Θεό μας, να χαρίσει άφεση των αμαρτιών, σε όσους με πόθο εορτάζουν την αγία σου μνήμη.

Μετά το Ν. ψαλμό, το Στιχηρόν το ιδιόμελο.

Ιωάννη βαπτιστή, συ ο κήρυκας της μετανοίας, αφού αποκεφαλίσθηκες, αγίασες τη γη, γιατί ανέδειξες σαν το σημαντικότερο για τους πιστούς τον νόμο του Θεού, οπότε εξαφάνισες με αυτόν τον τρόπο, την παρανομία. Τώρα που στέκεσαι πλάι στο θρόνο του επουρανίου βασιλέως Θεού, ικέτευσέ Τον να ελεήσει τις ψυχές μας.

Το Κοντάκιο.

Η ένδοξη αποκεφάλιση του προδρόμου ήταν κατα κάποιον τρόπο ένα Θεϊκό σχέδιο, ώστε να κηρύξει ο θείος προφήτης και στον Άδη τον ερχομό του Σωτήρος Χριστού στη γη. Ας θρηνεί η Ηρωδιάς που ζήτησε παράνομο φόνο, γιατί δεν αγάπησε τον νόμο του Θεού, που εξασφαλίζει την αιώνια ζωή, αλλά κάτι πλαστό και πρόσκαιρο.

Ο Οίκος

Τα γενέθλια του Ηρώδη σε όλους φάνηκαν βέβηλα, γιατί ανάμεσα σε αυτούς, που ζούσαν με τρυφή, σαν έδεσμα παρατέθηκε η κεφαλή του Προδρόμου, που πάντα νήστευε. Με τη χαρά ενώθηκε η λύπη, και με το γέλιο αναμίχθηκε ο θρήνος ο πικρός, γιατί μπροστά στα μάτια όλων εισήλθε η κόρη, φέρνοντας σε πινάκιο το κεφάλι του βαπτιστού, και για την ακολασία έπεσε θρήνος σε όλους τους συνδαιτημόνες τότε μαζί με τον βασιλιά, γιατί δεν τους ευχαρίστησε τελικά ούτε τους καλεσμένους ούτε το βασιλιά. Κι όμως δεν λυπήθηκαν λύπη αληθινή, αλλά πλαστή και πρόσκαιρη.

Το Συναξάριο.

Τη ΚΘ' του αυτού μηνός «Αυγούστου», μνήμη της αποτομής της τιμίας Κεφαλής του αγίου ενδόξου Προφήτου, Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου.

Στίχοι.

Απέκοψε ένα χέρι φονικό την κεφαλή, αυτού που έθεσε το χέρι του στην κεφαλή του Κυρίου.

Κατά την εικοστή ενάτη του μηνός ο χαλκός έκοψε την κεφαλή του προδρόμου.

Ταις τού σου Προδρόμου Χριστέ πρεσβεΐαις, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

Τα Εξαποστειλάρια.

Αυτόν που αναγνωρίσθηκε σαν μεγαλύτερος ανάμεσα στους προφήτες, και ξεχωριστός ανάμεσα στους αποστόλους, ελάτε να τον στεφανώσουμε με ύμνους εγκωμίων, τον πρόδρομο της χάριτος, γιατί αποκεφαλίστηκε για τον νόμο του Κυρίου.

Ο αισχρός Ηρώδης, εσένα τον λειτουργό της καθαρότητας, τον βαπτιστή του Κυρίου, αφού αποκεφάλισε με δόλο, δεν απέφυγε τους ελέγχους της γλώσσας σου.

Δόξα των αίων

Πάλι τρελάθηκε η Ηρωδιάδα, πάλι τaráσεται. Ω δόλια Πορνή, ω φαγοπότι με δόλο γεμάτο. Ο βαπτιστής αποκεφαλίζοταν, και ο Ηρώδης ταραγμένος δεν μπορούσε να ησυχάσει. Με τις πρεσβεΐες, Κύριε, του προδρόμου Σου, χάρισε στις ψυχές μας την ειρήνη Σου.

Απόδοση, Μοναχής Θεοδοσίας
ΠΗΓΗ: «ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΟΡΕΙΑ»

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΣΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ τό μέγα, πού συντελεῖται γύρω ἀπό τό πρόσωπό σου, ἱερή Μητέρα καί Παρθένε; «Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί καί εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου». Ὅσο ὑπάρχουν ἄνθρωποι θά σέ μακαρίζουν, γιατί μονάχα Σύ εἶσαι ἄξια γιά μακαρισμό!

Καί νά πού ὅλες οἱ γενιές Σέ μακαρίζουν. Ἐσένα εἶδαν οἱ θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλήμ, δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας, καί σέ μακάρισαν οἱ βασιλισσες, δηλαδή οἱ ψυχές τῶν δικαίων, καί θά σέ ὑμνοῦν αἰώνια. Γιατί Σύ εἶσαι ὁ θρόνος ὁ βασιλικός, στόν ὁποῖον παραστέκονται Ἄγγελοι κοιτάζοντας τόν Βασιλέα καί Δημιουργό νά κάθεται ἐπάνω του. Σύ ἔγινες Ἐδέμ νοητή, πιά ἱερή καί πιά θεϊκή ἀπό τήν παλιά. Γιατί σ' ἐκεῖνη τήν Ἐδέμ ἔμεινε ὁ Ἀδάμ ὁ γήϊνος, ἐνῶ σ' Ἐσένα ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ. Ἐσένα προεικόνισε ἡ κιβωτός, γιατί Σύ γέννησες τόν Χριστό, τή σωτηρία τοῦ κόσμου, πού καταπόντισε τήν ἁμαρτία καί κατασίγασε τά κύματά της.

Ἐσένα προεικόνισε ἡ βιάτος. Ἐσένα εἶχαν ἐπιγράψει προφητικῶς οἱ θεοχάρακτες πλάκες. Ἐσένα προζωγράφησε ἡ κιβωτός τοῦ Νόμου κι Ἐσένα εἶχαν φανερά προτυπώσει ἡ στάμνα ἡ χρυσή καί ἡ λυχνία καί ἡ τράπεζα καί ἡ ράβδος τοῦ Ἀαρών πού ἔχε βλαστήσει. Ἀπό Σένα προήλθε ἡ φλόγα τῆς θεότητος, τό μέτρο καί ὁ Λόγος τοῦ Πατρός, τό γλυκύτατο καί οὐράνιο μάννα, τό ὄνομα τό ἀπερίγραπτο καί πάνω ἀπ' ὅλα τά ὀνόματα, τό φῶς τό αἰώνιο καί ἀπρόσιτο, ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς ὁ οὐράνιος, ὁ καρπός πού δέν γεωργήθηκε, ἀλλά βλάστησε ἀπό Σένα μέ σῶμα ἀνθρώπινο...

Ἐσένα, λοιπόν, κηρύττουν οἱ Προφῆτες. Ἐσένα διακονοῦν οἱ Ἄγγελοι καί ὑπηρετοῦν οἱ Ἀπόστολοι. Ἐσένα σήμερα, καθῶς ἀναχωροῦσες πρός τόν Υἱό Σου, περιτριγυρίζαν ψυχές Δικαίων καί Πατριαρχῶν καί τό ἄπειρο πλῆθος τῶν θεοφόρων Πατέρων, πού συγκεντρώθηκαν ἀπό τά πέρατα τῆς γῆς, σάν μέσα σέ σύννεφο, ψάλλοντας ὕμνους ἱερούς σ' Ἐσένα, τήν

πηγή τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος τοῦ Κυρίου, πλημμυρισμένοι ἀπό τά θεία συναισθήματα...

Ἐσύ ἄνθισες σάν δένδρο γλυκύτατο κι εἶναι ὁ καρπός Σου εὐλογία στό στόμα τῶν πιστῶν! Γι' αὐτό καί δέν θά ὀνομάσω θάνατο τήν ἱερή μετάστασή Σου, ἀλλά κοίμηση ἢ ἀποδημία ἢ ἐνδημία, γιά νά ἐκφρασθῶ καλύτερα, ἀφοῦ, φεύγοντας ἀπό τήν κατοικία τοῦ σώματος, πηγαίνεις νά κατοικήσεις στά καλύτερα, στά δεξιά τοῦ θρόνου τοῦ Υἱοῦ Σου.

Ἐγίνες λοιπόν εὐλογία γιά ὅλον τόν κόσμο, ἁγιασμός γιά τό σύμπαν, ἄνεση γιά τούς κουρασμένους, παρηγορία γιά

τούς πενθοῦντες, θεραπεία γιά τούς ἀρρώστους, λιμάνι γιά τούς θαλασσοδαρμένους, συγχώρηση γιά τούς ἁμαρτωλούς, παρηγορία γιά τούς λυπημένους, πρόθυμη βοήθεια γιά ὅλους πού σέ ἐπικαλοῦνται, ἀρχή καί μέση καί τέλος ὅλων τῶν ἀγαθῶν πού ξεπερνοῦν τόν νοῦ μας.

Πῶς ὑποδέχθηκε ὁ οὐρανός Αὐτήν πού ἔγινε πλατύτερη ἀπ' αὐτόν; Καί πῶς ὁ τάφος δέχθηκε Αὐτήν πού δέχθηκε μέσα Της τόν Θεό; ὦ, μνήμα ἱερό καί θαυμαστό καί σεβάσιμο καί προσκυνητό, πού καί τώρα τό περιποιοῦνται Ἄγγελοι, παρευρισκόμενοι μέ πολύν σεβασμό καί φόβο, καί ἄνθρωποι πού ἔρχονται σ' αὐτό μέ πίστη, τιμώντας το, προσκυνώντας το, φιλώντας το μέ μάτια καί χεῖλια καί μέ πόθο ψυχῆς, ἀντλώντας πλοῦτο ἀγαθῶν.

Ἐμπρός, λοιπόν, ἄς ταξιδέψουμε νοερά μακριά ἀπ' τή ζωή αὐτή μαζί μέ τήν Παρθένο πού φεύγει ἀπ' τή γῆ αὐτή. Ἐλάτε ὅλοι μέ πόθο καρδιακό, ἄς κατεβοῦμε στόν τάφο μαζί μέ τήν Παρθένο πού κατέρχεται σ' αὐτόν. Ἄς παρασταθοῦμε ὀλόγυρα στό ἱερότατο κρεβάτι της. Ἄς ψάλλουμε ὕμνους ἱερούς, τέτοια περίπου λέγοντας μελωδικά ἄσματα: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά σοῦ. Χαῖρε ἀμνάς πού γέννησες τόν Ἄμνό τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Σύ πού εἶσαι πάνω ἀπό τίς ἀγγελικές δυνάμεις. Χαῖρε ἡ δούλη καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

ΠΡΟΔΡΟΜΕΙΑ 2013

«Το σμυρνέικο τραγούδι»

Την Παρασκευή 23 Αυγούστου 2013 στα πλαίσια των ΠΡΟΔΡΟΜΕΙΩΝ, διοργανώθηκε με απόλυτη επιτυχία στην αυλή του Δημοτικού Σχολείου ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ, συναυλία παραδοσιακής μουσικής και τραγουδιού, αφιερωμένη στη Μικρασιατική παράδοση.

ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ:

- Κομπανία παραδοσιακής μουσικής που διευθύνει ο π. Ευστράτιος Γιουσμάς.
- Η Ενοριακή παραδοσιακή χορωδία Λισβορίου.

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:

ΕΝΟΡΙΑ ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ «ΘΕΟΦΙΛΟΣ»

✚ 1η ΙΟΥΛΙΟΥ

Με λαμπρότητα εορτάστηκε κι εφέτος η εορτή των Αγίων Αναργύρων στο ομώνυμο ξωκκλήσι μας, στην περιοχή Κατάπυργος της ενορίας μας. Ανήμερα της εορτής μετά την πανηγυρική Θεία Λειτουργία, διενεμήθη ως ευλογία στους προσκυνητές παραδοσιακό «κιστσέκ». Το κρέας προσέφερε ο Παναγιώτης Ι. Προκοπίου και οι οικογένειες Αντ. Παπαναστασίου, Παναγιώτου Σταυρακέλλη και Αγγέλας Αλεξίου.

✚ 7η ΙΟΥΛΙΟΥ

Εορτή στο εξωκκλήσι της Αγίας Κυριακής στην περιοχή «Τίδα», επί της μνήμη της Αγίας. Εφέτος λειτουργήσαμε το Σάββατο 6 Ιουλίου.

✚ 26η ΙΟΥΛΙΟΥ

Πανήγυρις στο εξωκκλήσι της Αγίας Παρασκευής στη θέση «Τίδα». Το ξωκκλήσι ανακαινίσθηκε με δωρεές των ενοριτών μας.

✚ 27η ΙΟΥΛΙΟΥ

Πανήγυρις στο παρεκκλήσι του Αγίου Παντελεήμονος στο νεκροταφείο.

✚ 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

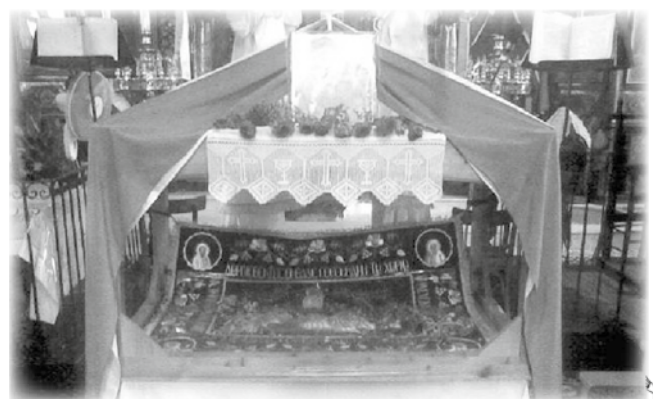
Ιερά αγρυπνία, στο ξωκκλήσι της Μεταμορφώσεως επί τη εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος.

✚ 5η και 6η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ιερά Πανήγυρις επί τη εορτή της Μεταμορφώσεως στο ομώνυμο εξωκκλήσι. Αφ' εσπέρας Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός και την επαύριον Όρθρος και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία. Στο τέλος προσφέρθηκε σ' όλους τους προσκυνητές, από την ιδρύτρια του ναού, βακαλάος τηγανιτός, καφές και αναψυκτικό.

✚ 13η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ο τελευταίος Παρακλητικός Κανόνας και η τελετή του Επιταφίου της Θεοτόκου. Εψάλλη η ακολουθία των εγκωμίων της Θεοτόκου και έγινε η περιφορά του επιταφίου εντός του Ναού.

✠ 15η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου με κάθε επισιμότητα και μεγάλη κοσμοσυρροή.

✠ 17η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ετήσια Θ. Λειτουργία, στο ξωκκλήσι της Μεταμορφώσεως επί τη αναμνήσει των εγκαινίων.

✠ 23η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Θεία Λειτουργία στο ξωκκλήσι της Παναγιούδας, Καυκάρας, επί τη αποδόσει της εορτής, της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

✠ 25η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ιερά Αγρυπνία στο Ναό μας ενόψει της Πανηγύρεως της Ενορίας μας.

✠ 25η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ (ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΜΑΣ)

Κτητορικό Μνημόσυνο, των από ιδρύσεως του Ναού μας, κτητόρων, ανακαινιστών, ευεργετών, δωρητών και αφιερωτών. Το μνημόσυνο τούτο τελείται κάθε χρόνο, στα πλαίσια των «ΠΡΟΔΡΟΜΕΙΩΝ» την τελευταία Κυριακή πριν από την πανήγυρη του ναού μας.

✠ 26η-27η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ιερά πανήγυρη στο εορτάζον, παρεκκλήσιο Αγίου Φανουρίου. Αφ εσπέρας Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός και την επαύριον Όρθρος και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία.

✠ 6η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Πανηγυρική Θεία Λειτουργία επί τη αναμνήσει του εν «Χώναις θαύματος» του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, στο ξωκκλήσι των Ταξιαρχών της περιοχής Πετραδεράς. Τις εργασίες ανακαίνισης, διαμόρφωσης του χώρου, την καθαριότητα και την όλη διοργάνωση της πανηγύρεως ανέλαβε ομάδα ενοριτών μας, οι οποίοι με δωρεές χριστιανών αλλά και δικά τους έξοδα και προσωπικό κόπο, έδωσαν έντονη λαμπρότητα στην ημέρα αυτή.

Μια ακόμη λαμπρή πανήγυρη μας που συγκέντρωσε μεγάλα πλήθη κόσμου από όλη την περιοχή του Δήμου μας και η οποία βέβαια θα καθιερωθεί και θα λαμπρυνθεί ακόμα πιο πολύ.

✠ 14η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Πανηγυρική Θεία Λειτουργία επί τη εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

Α Πανήγυρις του Ιερού Ναού μας, επί τη εορτή της Αποτομής της Κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου. Αφ' εσπέρας, ημέρα Τετάρτη και ώρα 7η μ.μ, ετελέσθη ο Μέγας Πανηγυρικός εσπερινός.

Την επομένη, ημέρα Πέμπτη και κυριώνυμη ημέρα της εορτής, ετελέσθη ο πανηγυρικός Όρθρος και Θεία Λειτουργία.

Μετά τη Θεία Λειτουργία έλαβε χώρα, μεγαλοπρεπής λιτάνευση της εικόνας του Προδρόμου, στο χωριό, καθώς και τεμαχίου Τιμίου λειψάνου, που φυλάσσουμε στο Ναό μας. Τιμές απέδωσε, η Φιλαρμονική του Δήμου μας.

Των ιερών ακολουθιών προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. ΙΑΚΩΒΟΣ.

Στο τέλος ευλογήθηκε και μοιράστηκε στους προσκυνητές η καθιερωμένη πλέον παραδοσιακή Λισβοριανή «ρεβιθάδα».

Τα ρεβίθια προσέφερε η οικογένεια Κυριάκου Παπαναστασίου.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Το Σαββάτο 13 Ιουλίου βαπτίσαμε στην ενορία μας το πρώτο παιδί του Γεωργίου Σταματέλλη και της Καμπουρούδη Παρασκευούλας.
Το όνομα του νεοφώτιστου: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.
Ανάδοχος παρέστη η: Βασιλική Ζαπαντιώτη.
- Την Κυριακή 14 Ιουλίου 2013 στο Ι. Π. Παναγίας Αγιάσου βαπτίστηκε το πρώτο παιδί των: Ευσταθίου κ. Οικονόμου και Όλγας Καργή.
Το όνομα του νεοφώτιστου: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.
Ανάδοχοι παρέστησαν οι: Ελένη Τσουλέλλη και Χρήστος Βλαχοδήμος.
- Την Τετάρτη 24 Ιουλίου στην Ι. Μονή Ταξιαρχών Μανδαμάδου τελέσαμε την βάπτισμα του πρώτου παιδιού Παντελή Καραμπάση (του Γεωργίου) και Σεργίας Σαββαδέλλη (του Βασιλείου).
Το όνομα της νεοφώτιστης: ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ.
Ανάδοχος παρέστη ο: Γιώργος Σιρλαντζίδης.
- Την Πέμπτη 15η Αυγούστου στην ενορία μας βαπτίσαμε το δεύτερο παιδί των: Λουζίμ και Φατιμάρας Κασέμι που ζουν στην ενορία μας αρκετά χρόνια σαν οικονομικοί μετανάστες.
Το όνομα της νεοφώτιστης: ΙΟΥΛΙΑΝΑ.
Ανάδοχος παρέστη: η Σοφία Πατίλα.
- Την Παρασκευή 16 Αυγούστου στην Ι. Μονή Ταξιαρχών Μανδαμάδου τελέσαμε την βάπτισμα του δεύτερου παιδιού των: Χρήστου Γιάνναρου και Αγγέλας Γ. Γιαννόγλου.
Το όνομα της νεοφώτιστης: Γεωργία.
Ανάδοχοι παρέστησαν οι: Όμηρος και Γιάννα Τρόντσου.
- Την Τετάρτη 21 Αυγούστου στην Ι. Μ. Αγίου Ραφαήλ τελέσαμε τη βάπτισμα του πρώτου παιδιού των: Δημητρίου Κωστομοίρη και Μαρίας Κ. Οικονόμου.
Το όνομα της νεοφώτιστης: ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ-ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΗ.
Ανάδοχοι παρέστησαν οι: Παναγιώτης Κούμλας και η Μεταξία Κωστομοίρη.
- Την Κυριακή 25 Αυγούστου 2013 στο Ι. Π. Παναγίας Αγιάσου βαπτίστηκε το δεύτερο παιδί των: Χριστοφόρου και Αναστασίας Γαβριήλ.
Το όνομα της νεοφώτιστης: ΓΕΩΡΓΙΑ-ΜΑΡΙΑ.
Ανάδοχοι παρέστησαν οι: Παναγιώτης και Έφη Κωστέλλη.

ΓΑΜΟΙ

- Την Κυριακή 21 Ιουλίου 2013 στον Ι. Ναό Αγίου Θεράποντος Μυτιλήνης τελέσαμε τους γάμους των: ΠΑΝΤΕΛΗ ΚΑΡΑΜΠΑΣΗ (του Γεωργίου) και ΣΤΕΡΓΙΑΣ ΣΑΒΒΑΔΕΛΛΗ (του Βασιλείου).
Παράνυμφοι παρέστησαν οι: Χρήστος Δοματζόγλου, Αναστάσιος Ζαμπέλης, Γεώργιος Σιρλαντζίδης.
- Το Σαββάτο 27 Ιουλίου 2013 στον Άγιο Γεώργιο Μελαντών τελέσαμε τους γάμους των: ΜΑΡΙΟΥ ΚΑΝΕΛΗ (του Κωνσταντίνου) και ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗ (του Βασιλείου).
Παράνυμφοι: ο Στέλιος Κατρακάζας.
- Την Κυριακή 28 Ιουλίου 2013 στον Ι. Ναό Γενεθλίων Θεοτόκου Βασιλικών τελέσαμε τους γάμους των: ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΙΜΕΡΓΛΗ και ΠΕΛΑΓΙΑΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ.
Παράνυμφοι ο Σταύρος Δημητράκης.
- Το Σαββάτο 24 Αυγούστου 2013 στον Ιερό Ναό Αγ. Φωκᾶ Βρίσας, τελέσαμε τους γάμους των: Θεοδώρου Βαρβαρέκου και Μερόπης Νικέλλη.

ΚΗΔΕΙΕΣ

- 4-8-2013 Κατρακάζας Γεώργιος ετών 90
- 15-8-2013 Καραβασιλείου Ειρήνη ετών 88

† ΠΑΡΘΕΝΗΣ ΑΛΒΑΝΟΣ 1930-2013

Πέθανε σε ηλικία 83 ετών και ετάφη στη Μυτιλήνη, το Σαββάτο 21 Σεπτεμβρη, ο εκ Βασιλικών καταγόμενος και επί σειρά ετών δάσκαλος και Δ/ντής του Δημοτικού Σχολείου μας Παρθένης Αλβανός.

Ο εκλιπών βρίσκεται στο Σχολείο από 1-9-1956 έως και 1-9-1979). Αγάπησε και φρόντισε το σχολείο όσο λίγοι και προσέφερε πολλά σ' αυτό. Το 1966-1967 κατασκευάζεται το σκεπαστό πρόπυλο και η εξωτερική κλίμακα και γίνεται και η τιμεντόστρωση της αυλής, με τις προσπάθειά του.

Η νεκρώσιμη ακολουθία του μεταστάνας εψάλη στον Ι. Ναό Αγίου Ιωάννου του Καλυβίτου στη Μυτιλήνη. Ευχόμαστε όπως Κύριος ο Θεός αναπάσει την ψυχήν αυτού, στη δε οικογένειά του πλούσια την παρηγορίαν Του.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

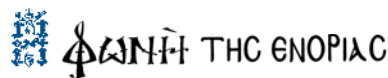
- 21-7-2013 Βασιλείου Χατζηνικολάου *τεσσαρακονθήμερο*
- 1-9-2013 Γεωργίου Κατρακάζα *τεσσαρακονθήμερο*
- 8-9-2013 Κωνσταντίνας Χαλκιώτη *ετήσιο*
- 15-9-2013 Γεωργίου Ζουπαντή *ετήσιο*
- 22-9-2013 Ειρήνης Καραβασιλείου *τεσσαρακονθήμερο*

ΔΩΡΕΕΣ – ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΔΩΡΕΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ

- ♦ Κατρακάζα Στέλλα 50€
(εις μνήμην του πατέρα της Γεωργίου)
- ♦ Διάφοροι 185€
(για Αγ. Παρασκευή Τίδας)
- ♦ Σπίνου Ξένη 20€

ΓΙΑ ΦΩΝΗ ΕΝΟΡΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΩ.Δ.: 034295

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013

ΕΚΔΟΤΗΣ: Οικον. Γεώργιος Αθ. Αλεντάς,

Εκπαιδευτικός - Αρχιερ. Επίτροπος Πολιχνίτου

ΛΙΣΒΟΡΙΟΝ ΛΕΣΒΟΥ Τ.Κ. 81300

ΤΗΛ.: 22520-71160, FAX: 22520-71104

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: <http://lisvorion.blogspot.com>

<http://ntprodromoy.blogspot.com>

E-mail: alentas@ath.forthnet.gr

Έκδοτική Παραγωγή 'ΟΔΙΣΣΕΙΑ' Τηλ.: 210-34.76.090

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ